

Balkenendenorm

Zou onze Zeeuwse Harry Potter tijdens zijn ministerschap er ooit aan gedacht hebben dat hij ooit nog eens ‘marktleader’ op het gebied van topsalarissen zou worden? Dat zijn salaris als kabinetsleider ooit nog eens de norm zou worden voor functies bij de (semi)overheid en daaraan gerelateerde diensten en instellingen.

Ik ga u nu niet heel breed uitleg geven van wat deze norm, genoemd naar Harry P. uit Kapelle, precies inhoudt. Dan zou ik vele pagina's nodig hebben om dat weer te geven en mijn spinsels zijn meer bedoeld als gedachtenflitsen ter, zo mogelijk, opvrolijking van het dagelijks bestaan van die lieden die de moeite nemen om regelmatig de site van KBO Goes te bezoeken en die spinsels daadwerkelijk te openen en de inhoud op hun gedachten te laten inwerken. Om toch een aanvaardbare omschrijving te vinden ben ik zelf het wereldwijde web opgegaan om daar gedurende hooguit vijf minuten onderzoek (in wetenschappelijke kringen ook wel research genoemd) te doen en zo waar ik zeg u: het is mij gelukt, want De **balkenendenorm** (ook wel genoemd wopt norm, de JP-norm, minister-presidentnorm of premiernorm) is een vrijwillige norm die ontstaan is in 2006. Volgens deze norm zouden openbare bestuurders in Nederland niet meer mogen verdienen dan 130 procent van een ministersalaris.

En u en ik kunnen vaststellen dat dit woord buitengewoon goed is ingeburgerd in de periode van elf jaar dat het nu bestaat. Zodra nu bekend wordt dat mijnheer Piet Pief of Jan Pap, directeur of, nog Nederlander, ceo is geworden van een woningbouwclub, ziektekostenverzekeraar, trainingsmaatschappij of daarmee gelijkgeschakelde instellingen, en meer dan 130% verdienen dan de huidige ministers, schiet bijna heel (vooral links) Nederland in de stress en roept: schande, zakkenvullers, graaiers, most nie meuge en daaraan gelijk te schakelen uitdrukkingen. Er is geen krantenpapier voor aan te slepen en bijna alle nieuwsduidingsprogramma's (om het eens in mooi Vlaams te zeggen) komen tijd te kort om die onverlaten aan de denkbeeldige schandpalen te nagelen. Nu vind ik bijvoorbeeld € 600.000,00 voor de grote baas van een staatsbank, ziektekostenverzekeraar, universitair centrum ook wel héééééél ééééééerg rijkelijk uitgemeten, maar er zijn nog wansmakelijker salarissen te noemen.

Neem nu eens de sportwereld en dan vooral de grote sporten als voetbal, wielrennen, basketbal, honkbal, ijshockey. Wat daar verdiend wordt door uitstekende, goede en middelmatige spelers op wereldniveau is niet te filmen. Een van mijn relaties, ooit secretaris van een club waar op minischaal ook wat gegraaid werd, zond mij een overzicht van wat een aantal jaren geleden in de diverse klassen van het wereldvoetbal aan spelers in de bovengenoemde categorieën werd betaald. U ziet eerst het jaarsalaris, dan het maandsalaris, gevolgd door het week- en dan het dagsalaris. Het verwende mijnheertje Ronaldo van de Koninklijke in Madrid:

€ 77.876.106,00 - 6.489.676,00 - 1.497.617,00 en 213.231,00. Laten we dan het menneke van Barcelona nemen, dat verdacht wordt van belastingfraude :

€ 72.035.398,00 - 6.002.950,00 - 1.385.296,00 - 197.357,00. In de klassen goede spelers komen we dan tegen: Gareth Bale, ook van de Koninklijke:

€ 31.858.407,00 - 2.654.867,00 - 612.622,00 - 81.283,00. Laten we eens kijken wat Luis bijtgraag Suarez bij Barcelona ‘verdient’ in mooie hapklare brokken:

€ 20.353.582,00 - 1.696.165,00 - 391.423,00 - 55.764,00. Een treetje lager kom je dan de Belg Eden Hazard van Chelsea tegen, die zijn salaris niet in roebels krijgt uitbetaald, maar in ponden sterling:

€ 19.469,027,00 - 1.622.491,00 - 374.404,00 en 53,340,00. En dan heb je in financieel opzicht nog wat snabbelaars en krabbelaars: Petr Chec, de Tsjechische keer met de helm:

€ 6.666.667,00 - 1.555.556,00 - 128.205,00. En dan kun je Joris Mathijssen in zijn Feijenoordtijd niet meer dan een krabbelaar noemen: € 2.300.000,00 - 191.667,00 - 44.231,00 - 6301,00.

De cijfers zullen u nu ongetwijfeld voor de ogen wriemelen, maar houd u goed in de gaten dat hier de inkomsten uit reclame nog niet bij zitten, ook niet de vergoedingen om een broodjeswinkel te openen of bij een zakloopwedstrijd voor bejaarden het startschot te mogen geven, daarbij niet inbegrepen de eventuele te maken reiskosten, verblijfkosten en andere onkostenvergoedingen, zoals een avondje uit bij Yab Yum, de Staande Wip of de Vliegende Pinup. En het gekke is dat je hierover nauwelijks

iemand hoort roepen: schande, zakkenvullers, graaiers, most nie meuge en daaraan gelijk te schakelen uitdrukkingen. Dan valt er een grote, diepe stilte gevolgd door woorden als “ja maar, die mannen moeten het in een paar jaar verdienen om verder van te kunnen leven” of “ze bouwen er ook een huis voor hun ouders van of voor hun zussen en broers” of “ze ondersteunen er ook weeshuizen en verblijven voor straatkinderen mee”. Het zou wat. Laat ze dat eens met twee miljoen euro’s per jaar doen, dan is het nog maar een knoop van hun vestje. En wij maar papieren kranten vullen, nieuwsduidingsprogramma’s vol bla - blapraatjes organiseren en in de kroeg aan de toog roepen dat het voetbal niet meer wat het ooit was. Arme Jan Peter, hij mocht een beetje meer dan € 130.000,00 per jaar verdienen. Misschien heeft hij deze cijfers ook ooit tot zich genomen en stiekem gedacht: ik wou dat ik, toen ik nog klein was, bij de v.v. Kapelle harder had getraind, dan zou ik nu iedere dag

kunnen golfen en mijn vrouw kunnen gaan watergolven. Maar helaas, een minister verdient zo veel niet en moet, als ‘het volk’ denkt dat hij te weinig doet om fietsendiefstallen te voorkomen, maar verdwijnen en vakken gaan vullen, zodat hij geen wachtgeld van vadertje staat hoeft te graaien.

Ik wens u een zorgenvrije zomer met een leuk zakcentje voor een extra lekkere Cornetto, zak patat ‘met’ of een Duveltje..

Augustinus.